Királyhelmeci Szövétnek

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEK LAPJA
2006/2

Válasszatok!

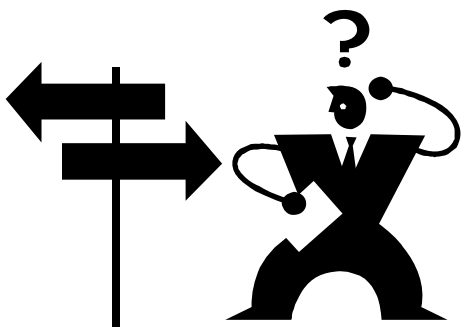

A mögöttünk levõ hetekben, hónapokban sokszor hallhattuk ezt a szót, sokszor lettünk e szóval megszólítva, felszólítva, választásra buzdítva. A parlamenti választások mindegyik pártja szólongatott bennünket. Menjenek, adják le szavazataikat, válasszanak minket, válasszák a jobbat. Nincs is ezzel semmi baj, hiszen jogunk, sõt kötelességünk is választani, a legjobb belátásunk szerint dönteni, voksolni. A választás azonban nem csupán a politikai színtéren van jelen, hanem mindennapjaink része. Döntéseket hozunk, választunk akár akarjuk, akár nem, akár észrevesszük, akár nem. Van, amikor nagyobb horderejû, életünket, vagy még szeretteink életét is évekre meghatározó döntéseket hozunk, de van, hogy elhatározásunk csupán percekre, órákra vonatkozik. Azonban a felelõsség mindig mireánk hárul. Válasszatok – halljuk sokszor. Hangzott a parlamenti választások elõtt, vagy hangzik a mindennapi életünket befolyásoló döntéseink elõtt is, és mi választunk.

Így van ez már évezredek óta, hiszen bûnös voltunk is az elsõ emberpár döntésének a folyománya, és azóta is választanunk kell jó és rossz között, a helyes és a helytelen, a széles és a keskeny út között. Józsué is választásra szólította fel a népet. A pusztai vándorlást követõ honfoglalás után arra kéri a nép vezetõje a választott népet, hogy válasszanak: *„Válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáltok”* /Józs 24,15/. Hozzanak döntést abban, hogy kit szolgálnak. Azt az Istent szolgálják-e, akit Józsué és háza népe is szolgál, aki megszabadította a zsidó népet az egyiptomi fogságból, aki vezette õket a pusztában, adott nekik eledelt és italt, aki adott a népnek földet és megszabadította õket az ellenség kezébõl; vagy pedig más, idegen isteneket, bálvány isteneket kezdenek el követni? Választani kell, mondja Józsué, és még ma, azonnal meg kell hozni a döntést. Igaz ugyan, hogy életünk tele van

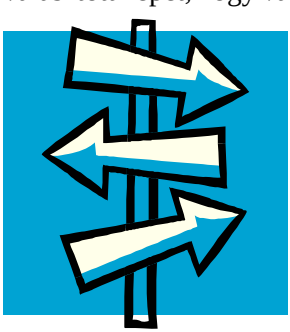

fontos és kevésbé fontos döntéshozatalokkal, amelyek hol több, hol kevesebb idõre meghatározzák életünket, annak minõségét, kapcsolatainkat, de a legnagyobb döntés mégis az – amelyiket a zsidó népnek is meg kellett hoznia Józsué felszólítására –, hogy kinek szolgálunk, kit követünk, milyen értékeket képviselünk. Életünk legfontosabb döntése az, hogy az Úr Jézus mellett tesszük-e le a voksunkat, hogy Õt fogadjuk-e el életünk Urának, Megváltójának, vagy pedig idegen, isteneknek mondott világi elemeket tartunk életünk irányítójának, mindennapjaink meghatározójának? Az Úr Jézust szolgáljuk, vagy idegen vallások, modern, divatos irányzatok követõinek állunk? Az ember életének legnagyobb, legfontosabb választása az Úr melletti választása. E döntésünk, választásunk mellett az összes többi eltörpül, mert az összes többi ennek az egynek lesz alávetve. Az Úr Isten mellett való döntésünk után, minden döntésünket ennek az egynek a fényében hozzuk majd meg. Hiszen ha életünk minden pillanatában az Úr Isten szeretetére reagálunk, akkor nem hozhatunk Isten ellenes határozatokat. Akkor döntéseinket, választásainkat – legyen az akár egyéni, akár közösségi, vagy politikai – úgy hozzuk majd meg, hogy azok az evangélium terjedését szolgálják világunkban. Akkor nem lesz többé kérdés a tízparancsolat idõszerûsége, a helyes istentisztelet, vagy a szeretet nagy parancsolatának a gyakorlása. Nem lesz többé kérdéses, hogy Isten igéje hozzánk is szól, mert a választásainkat döntõen meghatározzák majd ezek.

A nyár elején különbözõ magazinok, folyóiratok szintén felszólítanak a könnyedebb, kicsit felelõtlenebb nyári hónapok élésére. Már-már azt próbálják elhitetni velünk, hogy a kikapcsolódáshoz, a kiránduláshoz, a nyári meleghez hozzátartozik az év folyamán többé-kevésbé megtartott erkölcsi normák fellazulása, és hangoztatják, hogy egy-egy botlás, kisiklás mindenkinek megbocsátható és belefér a szabadságba. Azonban a választásunk, a Krisztus melletti voksunk nem csak kilenc hónapra szól, de az egész évre, az egész életre és a nyár, a szabadság idejére ugyanúgy meghatározza döntéseinket. A keresztyén, Krisztushoz tartozó ember a nyár folyamán is úgy hozza döntéseit, hogy tudja, el kell majd azokkal is számolni az Úr elõtt.

Válasszatok! Válasszuk mindenkor az Urat, válaszoljunk az Õ felszólítására a letelepedõ zsidó néphez hasonlóan: Mi az Urat akarjuk szolgálni. Járjunk az Õ útján, a hozzá vezetõ úton ezen a nyáron is, és hozzunk neki tetszõ döntéseket életünk minden napján.

Molnár István

Az Úrnak, a mi Istenünknek szolgálunk, és az Õ szavára hallgatunk. /Józs 24,24/

Krisztussal együtt megfeszíttettem...

Krisztussal együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem. /Gal 2,20/

Az idézett igevers is bizonyítja, hogy miért tanítja a mi református egyházunk, hogy egyedül Isten kegyelméből üdvözülünk az Úr Jézus Krisztusba vetett hit által. Az ember életét számtalan tényezõ hatás befolyásolja. Ezek sokszor olyan rendezetlenek, hogy felelõsségteljes gondolkodásra van szükség a zavartalan emberi együttéléshez. Természete szerint minden ember hajlamos az önzésre, és úgy gondolja, ahhoz, hogy az életben érvényesüljön elsõsorban önmagára gondol, saját érdekeit tartja szem elõtt, minden célkitûzése én-központú. Közben újra és újra feszültségek alakulhatnak ki ember és ember között, összeütközésekre kerülhet sor. Azonban ebben a magatartásban az ember Istent is elkerüli és bûnben éli mindennapjait. Ennek a világnak ez a nagy nyomorúsága, ez minden problémának az oka.

Nem törlöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van az igazság, tehát Krisztus ok nélkül halt meg. /Gal 2,21/ Isten az Õ parancsolatait korlátnak, szabálynak és tükörnek szánta. Korlátként adta az ember bûneivel szembe, amelyekkel szemmel láthatóan tönkreteszi magát. Tükörként, hogy meglássuk bûneinket és vétkeinket Istennel szemben. És szabályul szolgál azoknak, akik Jézus Krisztus által bûnbocsánatot és új életet kaptak és most szívbõl szeretnének Uruk iránti hálás engedelmességben tiszta életet élni.

Pál apostol úgy érti, hogy volt egy „én”, aki meghalt és van egy másik „én”, aki él. Ezt jelenti a keresztyén hitben való engedelmesség. Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az /2Kor 5,17/. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelembõl tartattatok meg!) És együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban. /Ef 2,5-6/

Elõször azt mondja, hogy az új énben nem én élek, hanem Krisztus él bennem. Úgy értelmezem ezt, hogy az ember új énjét Krisztus jelenléte és segítése határozza meg mindenkor. Elgondolkoztató ez a dolog, és megérthetõ a gyakran idézett igevers: Mindenre van erõm a Krisztusban, a ki engem megerõsít. /Fil 4,13/ Tehát amikor az ember „új ént” kap, amikor Krisztusé lesz, akkor mondhatja már el Pál apostollal: Mert nem merek szólni semmirõl, a mit nem Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel. /Róma 15,18/

A keresztyén tisztaság azonban nem csak azt jelenti, hogy elkerüljük a rosszat, hanem az is, hogy keressük a jót. Hogy miként keressük a jót? Válaszunkban segíthet a 475. dicséretünk egyik verse: „Keressetek buzgón és megtaláltok!” - Téged keresünk, Uram: hogy bûn s átok Erõt ne vegyen mirajtunk, légy nékünk Égi utunk, igazságunk, életünk!

Uram, milyen kiválóak a Te útaid és ehhez képest milyenek a mi útjaink. Mutasd meg nekünk, hogyan haljon meg a mi óemberünk, hogy feltámadhassunk az új életre. Szakítsd ketté önzõ életünk kárpitját tetejétõl az aljáig, ahogy kettészakítottad templomod kárpitját. A hit teljes bizonyosságával közeledünk hozzád. Veled lakunk naponta itt ezen a földön, hogy hozzászokjunk dicsõségedhez, hogy amikor belépünk mennyei országodba, ott veled lehessünk. Jézus nevében. Ámen.

Bányácski Béla

Gyülekezetünkben történt

Május 13-án gyülekezetünk 7 konfirmandusával részt vettünk a Magyarországi Éjféli Sportbajnokság Egyesület regionális versenyén Debrecenben. A versenyre, melyet a Széchényi-kerti Református Egyházközség szervezett érkeztek Kelet-Magyarország különbözõ helyiségeibõl, valamint rajtunk kívül voltak még Kárpátaljáról és Erdélybõl is határon túliak. Így a nemzetközinek mondható versenyen mintegy 100 ifjú mérte össze erejét pingpongban, asztali fociban, sakkban és biliárdban. Az egész napos alkalmat áhítattal kezdtük és zártuk kérve Isten áldását a közös együttlétre. Vendégként volt jelen Kovács Sándor nyugalmazott református lelkész, egykori futball sztár, aki a fiatalok nagy örömére beszámolt arról, hogy miként tudott hivatásos futballistaként is megmaradni lelkésznek, és miként tudott társai között így szolgálni. A felsorakozó játékosok felkészültségét látva, nem kell szégyenkeznünk, hogy komolyabb helyezést nem értünk el, de így is egy szép napot töltöttünk együtt.

A vasárnapi iskolás gyerekek énekeikkel, szavalatukkal tették szebbé virágvasárnapi és anyáknapi istentiszteleteinket. Felemelõ érzés volt hallani, hogy a gyerekek milyen lelkesen szolgálnak.

Június 10-én az Evangéliumi Kiadó munkatársai „keleti körútjuk” állomásaként gyülekezetünkbe is ellátogattak. Tóth Zoltán, az iratmisszió munkatársa bizonyságtétele után visszatekintve a múltba elmesélte, hogy miként jöhetett létre Szlovákiában is a Kiadó, a történelmi változások miként tették lehetõvé, hogy a 90-es évek elejéig Németországból tevékenykedõ iratmisszió itt is elkezdje szolgálatát. Beszámolt az Evangéliumi Kiadó tevékenységérõl, munkájáról. A munkatársak bizonyságtételei és beszámolói után lehetõség nyílt a személyes beszélgetésekre a vendégekkel és a kiadó könyveit is meg lehetett tekinteni, ill. vásárolni.

Gyülekezetünkben 2006. május 28-án vallást tett hitérõl: Benkõ Enikõ, Csordás Patrik, Dajka Krisztián, Helmeci Tamás, Helmeci Tibor, Jestrebi Péter, Juras Diana, Kanócz Renáta, Kendy Attila, Kiss Dávid, Kovács Evelyn, Körmöndi Viktória, Lukács Olga, Lukács Tamara, Miklós Edina, Molnár Attila, Muszka Mónika, Muszka Patrik, Muszka Péter, Palágyi Ildikó, Sztankó Péter, Szomju Alexandra, Tóth Tamás, Trója Veronika.

A hitoktatásról

Talán a nyár kezdetén szólhatnánk aktuálisabb témáról is, mint a hitoktatás, hiszen a gyerekek, fiatalok most teljesen mással vannak elfoglalva, és valószínûleg a szülõk, nagyszülõk gondolatait sem a hitoktatással kapcsolatos gondok, kérdések kötik le. Azonban e téma mindig idõszerû, hiszen a gyermekek megkeresztelésekor tett „úgy nevelem és neveltetem” szülõi fogadalom a nyári szünidõben is idõszerû. Nem csupán abban van ez az idõszerûség, hogy a szülõ ilyenkor is az Istennek tetszõ, keresztyén, erkölcsös életre próbálja nevelni gyermekét (elsõsorban példát mutatva), nem csupán abban, hogy a nyáron is hívják (!) a templomba, és küldik a már szép számmal megrendezésre kerülõ keresztyén táborokba az ifjakat, hanem abban is megvan a fogadalomtétel aktualitása és a szülõk, nagyszülõk, keresztszülõk felelõssége, hogy a szeptemberben újrainduló tanévben a református gyerekeket hitoktatásra iratják. És nem csupán iratják, hanem járatják is. Mivel a probléma sok esetben éppen az, hogy a szülõ beíratja, református hitoktatásra jelenti (minden iskolában van erre lehetõség), és természetesnek veszi, hogy a gyermek a hitoktatáson részt vesz. Azonban ez mégsem annyira természetes. A hittan sok gyerek, de talán sok szülõ elméjében is valami marginális, elhanyagolható, nem kötelezõ tantárgyként szerepel. Azonban nem az. Sokat lehetne foglalkozni a különbözõ tantárgyak fontosságával, egy képzeletbeli fontossági ranglétrán lévõ helyükrõl (nem a materiális világ rangsorára tekintve), az Emberré válás folyamatában esetlegesen betöltött szerepükrõl, de talán ezt mindenki másképp ítélné meg, és talán ezért nem is lehetne ezt a ranglétrát felállítani. Azonban a hittan – annak fontosságáról alkotott különbözõ felfogások ellenére is – a kötelezõ óralátogatására vonatkozólag, a többi tantárggyal egyenrangú. Vagyis, amennyire kötelezõ a magyar nyelv és irodalom, az angol nyelv, a matematika, vagy bármelyik tantárgy éppen olyan kötelezõ a hittan azoknak, akik arra jelentkeztek. Évrõl-évre az osztályozó konferenciák kérdése, hogy mit tegyenek azokkal, akiknek sok hittanóra mulasztásuk van. Az egyébként talán kitûnõ, rendesen

viselkedõ gyereknek hogyan is lehetne a hittan miatt lerontani a bizonyítványát? Mert bizony a gyerekek szeretnek hittanórát mulasztani. Köszönhetõ ez a rendszernek, amely nem engedi meg a hittan osztályozását, a hittanos gyerekek komolyabb számonkérését, de biztosan közrejátszanak a tanárok, a hitoktatók is, akik a diákokkal szemben általában megértõen, elnézõen viseltetnek. És itt értheti meg minden szülõ, nagyszülõ, hogy a felelõsség, gyermekek megkeresztelésekor tett fogadalmukból fakadó felelõsség az övék. Nem csak beíratni, de számon is kérni. Nem csak azt kérdezni, hogy mi volt az angolon, magyaron, matekon, hanem azt is, hogy mi volt a hittanon. A szülõértekezleten nem csak az érdemjegyekrõl kíváncsiskodni, hanem arról is, hogy rendszeresen jár-e a gyermek a hitoktatásra. Csak egy kicsit több odafigyelés, és félévkor, évvégén kevesebb kellemetlenség, kisebb fejtörés a diáknak, szülõknek, tanárnak. Figyeljenek oda gyermekeikre, írassák, járassák õket hittanra, hogy a hittanórák által is közelebb kerüljenek Megváltójukhoz, hogy növekedve, ismeretekben is elõbbre jutva, mindenkor bizonyságot tudjanak tenni az Úr Jézus Krisztusról.

Kazettaszolgálat

Korábbi számunkban már beszámoltunk a gyülekezetben elindítandó kazettaszolgálatról. Célunk az volt, hogy az idõs, beteg, templomba már eljönni nem tudó testvéreink is meghallgathassák az igehirdetésket. A szolgálat elindult és hetente többen kérik, viszik, igénylik a felvett igehirdetésket. Örülünk, hogy lelkes segítõk is vannak, akik szintén fontosnak látják ezt a szolgálatot és az idõseknek, betegeknek eljuttatják a magnószalagokat. Szeretnénk ezt a szolgálatot még hatékonyabban végezni, ezért kérünk mindenkit, hogy aki már nem tud istentiszteleteinkre eljutni, de szívesen hallgatná meg azokat kazettáról, vagy esetleg ismer ilyen testvéreket, jelezze. Ismerõse, családtagja által is kérheti a kazettákat, de ha erre nincs módja, akkor mi juttatjuk majd el azokat az igénylõkhöz. Ismét közöljük, hogy a lejátszó hiánya sem gond, mivel ilyen esetben a kazettával együtt lejátszót is vinnének a szolgáló testvéreink az azt igénylõkhöz. Reméljük, hogy e szolgálatunkat még hatékonyabban végezhetjük, a kazetták által is mind több és több helyen, minél több otthonban hangozhat az evangélium.

II. Napközi Tábor

Játék

Kézmüves Foglalkozás

Éneklés

Beszélgetés

<u>július 31. - augusztus 4.</u>

A Királyhelmeci Református Egyházközség napközi tábort szervez 6-12 éves gyermekeknek. A táborban 8-13 óra között különbözõ foglalkozásokkal, játékokkal, bibliai történetekkel, énektanulással várjuk a gyerekeket. A napközi a református egyház épületében lesz. Tízórairól, frissítõrõl gondoskodunk. A táborba a lelkészi hivatalban lehet jelentkezni, ill. bõvebb felvilágosítást is itt kaphatnak.

A napközi tábort a KOINONIA jótékonysági alap
támogatásával szervezzük.
A tábor gyülekezetünk gyermekeinek ingyenes!!!

Királyhelmeci Szövétnek
A királyhelmeci és a pólyán-szolnocskai református gyülekezetek lapja.
E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.
A lelkészi hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmec
Tel.: 056/ 63 219 72
E-mail: info@refkoinonia.sk
http://www.refkoinonia.sk
Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!